U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **T. A.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur., advokátem, se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Masarykova 27, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 7. 2016, č. j. 78 A 20/2016 – 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem shora označeným rozsudkem zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2016, č. j. KRPU-129000-13/ČJ-2016-040022, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce se podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zajišťuje za účelem jeho předání podle právního předpisu Evropské unie (Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států – dále jen „Dublinské nařízení"). Zároveň bylo rozhodnuto, že podle § 129 odst. 6 zákona o pobytu cizinců se stanovuje doba zajištění na 30 dnů od ode dne omezení osobní svobody žalobce, které nastalo dne 15. 6. 2016 v 10.15 hodin.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel") dne 12. 9. 2016 blanketní kasační stížnost, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 9. 2016, č. j. 4 Azs 201/2016 – 10, vyzval stěžovatele, aby v souladu s § 37 odst. 5 věty první a § 106 odst. 1 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil svoji kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních

důvodů napadá rozsudek krajského soudu ze dne 29. 7. 2016, č. j. 78 A 20/2016 – 29. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poznamenává, že za důvody kasační stížnosti nelze považovat pouhé označení ustanovení právního předpisu, které mělo být dle stěžovatele krajským soudem porušeno, bez jakékoli další konkretizace (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005 – 79).

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Podle třetího odstavce téhož ustanovení, nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[5] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2016, č. j. 4 Azs 201/2016 – 10, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo zástupci stěžovatele doručeno datovou zprávou dne 16. 9. 2016. K zachování lhůty tedy bylo třeba doplnění kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu doručit či podat k poštovní přepravě s ohledem na ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. nejpozději dne 17. 9. 2016. V této lhůtě ani později až do dne vydání tohoto usnesení však stěžovatel kasační stížnost o vymezení důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. nedoplnil.

[6] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, stěžovatel vytýkané vady ve stanovené lhůtě neodstranil. Nebyly tedy splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2016

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu